

CASTELLO D'EMPÚRIES

(APUNTS HISTORICS)

(Continuació)

que oriund de Narbona, prengué carta de naturalesa segons una acta d'admissió a la ciutadania i que porta la data del 6 de juliol de 1353. Per fi s'acabà la construcció en 1381 i quedà senzilla, severa i grandiosa com el segle i com els homes que la construïren.

En aquest oasi de pau on l'esperit s'aquieta i a les turbulències del cor subsisteix un dolç benestar, en els últims anys de l'Edat Mitjana el viatger podia oïr dessora aquesta nau severa i grandiosa el chor, en el qual tota una comunitat entonava el reposat cant gregorià. Tots els dies a l'amagar-se el sol ressonaven en les altes i macisses tramades les tristes i melangioses notes d'uns cants litúrgics, pregària al Déu Totpoderós de la societat abatuda per l'infortuni. Tot als acords potents d'una orga que sapigué emportar-se'n fama d'excel·lent. Aquesta orga d'un crescut valor material i de reconegut mèrit artístic, fou restaurada l'any 1484 pel tècnic francès M. Durbàn...

Aquest chor era tot de pedra de «silleria» i hi havia en ell 64 seients de noguer i un petit lloc per als músics; tot en ell respirava riquesa i despertava admiració, en consonància amb la grandiositat i magnificència del temple. Pels seus seients famosos, pel bellíssim que era tot ell i per la seva gran vàlua artística, podia competir amb els de les més grans catedrals. En els respatlles i els bracers de dits seients arribaren a l'inconcebible l'ingeni i les mans dels artistes que ho plasmaren, els quals com quasi tots els autors del més solemne i gran de l'Edat Mitjana no deixaren a la posteritat el record del seu nom. Aquests 64 artístics i valuosos seients foren totalment destruïts pels soldats francesos l'any 1796...

Els punys es clouen en contracció rabiosa al pensar en aquesta crudel i salvatge invasió francesa (1796) que tant deplorables senyals deixà estampats en aquest temple summum d'art i de fe. Entraren en la nostra vila com en un país con-